

זיכרון בסלון

בתיק המשפחה

ביום הזיכרון לשואה ולגבורה אנו מזמינים אתכם להתכנס במפגש אינטימי, משמעותי ומעורר מחשבה עם בני משפחתכם. ביחד, אנו מעצבים את המסורת ואת הדרך שבה אנו זוכרים את השואה ולומדים ממנה לדורות הבאים. מסורת יהודית מתחילה בבית – עם המשפחה, במעגלים הקרובים, ואנו מזמינים אתכם להיות חלק מזה.

אז איך נראה הסלון המשפחתי?

זיכרון בסלון נע על הציר בין זיכרון העבר ותיקון העתיד, ולכן המפגש השלם של זיכרון בסלון בנוי משלושה חלקים מרכזיים: עבר – סיפור אישי ואנושי, שיתוף – שירה משותפת או הדלקת נר, ושיחה – על הקשר בין הימים ההם לזמן הזה ועל עתיד זיכרון השואה.

נפתח את הסלון עם טקסט

(מוזמנים לבחור כל טקסט אחר שאתם מתחברים אליו)

ביום השואה והגבורה הראשון במדינת ישראל [1959] נסעתי לתל אביב. והנה, בשעה שמונה בקע לפתע קול צפירה חדה וממושכת. המכוניות בלמו והנוסעים בחיפזון קפאו במקומם סביב רכבם כשראשם מושפל... הייתי המום. העולם עמד מלכת! הבטתי סביבי בעיניים דומעות ושאלה הבזיקה במוחי: 'מה?! כל האנשים האלה עומדים דום לזכר אמי?!' נחנקתי מבכי. הייתה זאת אולי הפעם הראשונה שיצאתי מבידודותי, והתברר לי שהסיפור האישי שלי הוא כבר לא שלי בלבד. עד היום לא יכולתי לשתף אתכם בסיפור הפרטי שלי משם. הכרתם אותי כחבר, בונה ויוצר, אופטימיסט ללא תקנה ואדם שמח – ולא הכרתם את הצל הנשרך מאחורי."

שמוליק שילה, מתוך "סיפור אישי?", הוצאת צאלים, ספקיית האחרים על של מיקי וברלה שולמן 2007

עדות – סיפור אישי ואנושי

בשלב זה נותנים מקום לעדות מהשואה – של שורד/ת או קורבן.
אפשר:

- להדליק נר זיכרון
- להזכיר שמות בני משפחה שנספו
- לשתף סיפור משפחתי
- לצפות בעדות מוקלטת

עם ילדים צעירים ניתן לקרוא ספר ילדים מותאם גיל.
המלצה: מצורף קישור לספר 'רציתי לעוף כמו פרפר'

מרגישים את הרגע, שיתוף - זה הזמן לשיר, להיות יחד, לצייר.

אנחנו מזמינים אתכם למצוא באתר שלנו ולשיר יחד את אחד השירים מתוך אלבום 'פסקול שלישי'. אפשר לבחור כל שיר שאתם מתחברים אליו ומתאים ליום הזה.

מעצבים את העתיד, שיחה - שלב של חשיבה קדימה

אפשר להשתמש בשאלות מנחות:

מה אני רואה
אחרת עכשיו?

מה זמנתי?

מה הרגשתי?

מה אני
רוצה לשגור?

זאן ממשכימי
מכאן?

מה אני
יכול/ה לעשות?

לשאל שאלות על עתיד זיכרון השואה או על הקשר המיוחד והכואב בין המציאות הנוכחית למלחמה ההיא.

כמה טיפים כדי שכל זה יצליח:

- **עצבו מרחב מאפשר** – הקדישו זמן משפחתי, הדליקו נר, פנו חפצים ומכשירים שיכולים להסיח את הדעת.
- **אם בני משפחה שלכם או מכרים אחרים שרדו את השואה**, נסו לספר משהו עליהם. אין תחליף לחיבור האישי.
- **אם אתם בוחרים עדות מהאתר שלנו או מהרשת**, בחרו עדות קצרה יחסית, בין 10 ל- 20 דקות. נסו לשלב בין העבר להווה.
- **העתידי. אנחנו בתקופה קשה וכואבת** – בואו נדבר בעיקר על כוחו של האדם, על תקווה במצבים קשים ועל השמש שתמיד זורחת ביום שאחרי.
- **תנו מקום לתחושות של כל בני המשפחה**. אין דרך אחת ואין נכון או לא נכון.
- **אל תתעלמו מהמציאות**. צרו את המציאות שלכם. קחו אחריות על הערב. הטלפונים ישמשו אותנו רק כדי לתעד.
- **והכי חשוב... רק אתם יודעים מה עובד אצלכם בסלון** – תבנו את הערב המשפחתי שהכי מתאים לכם.

